

Sejltur til Hven onsdag den 25. aug.

Vi inviterer hermed på sejltur til Hven

onsdag den 25. august 2010 med afgang kl. 09:15 fra Københavns havn, Havnegade ud for nr. 39.

Ombord på båden får vi serveret en morgenkomplet med kaffe/te, rundstykke, brød, croissant, pålæg, ost og marmelade.

Efter ankomsten til havnen i Bäckviken kører vi i busser til Tycho Brahe museet, hvor der venter os en guidet rundtur. Herefter kører bussen os til Backafallsbyn, hvor det lokale gæstgiveri serverer en 2-retters frokost for os. Efter frokosten skal vi på rundtur på øen med busstop hos en gårdbutik eller en kunsthåndværker. Klokken 16:00 sejler vi tilbage til København med ankomst Havnegade kl. 17:30.

Seværdigheder

Hven har været beboet i årtusinder, og øen er rig på oldtidsminder.

Den verdensberømte, danske astronom, Tycho Brahe, boede på Hven i slutningen af 1500-tallet

og opførte slottet Uranienborg og observatoriet Stjerneborg. Tycho Brahe Museet er indrettet i Allhelgonankirken. Det er udpeget til at være blandt de 30 bedste i Verden og fortæller om den verdensberømte danske astronoms liv og hans betydning for vores moderne verdensbillede.

Kikkerten var endnu ikke opfundet på Tycho Brahes tid, og der var stadig en udbredt tro på, at Jorden var universets centrum; at solen kredede om Jorden og at de øvrige planeter kredede om solen. Ved museet kan man se Tycho Brahe Haven, der er en rekonstrueret renaissancehave fra 1500-tallet.

Turens pris:

kr. 250,- pr. deltager.

Tilmelding:

Tilmelding med eller uden ledsager til turens arrangør: Mikael Blak på tlf. 49 14 58 12. eller på E-mail: mikaelblak@mail.tele.dk eller på foreningens website: www.seniornyt.com

Betaling til foreningens konto:
1551-7031106 senest den 6. september.
Tilmelding er herefter bindende.

Sidste frist for tilmelding er 22. august 2010.

Statoil Pensionistforening ØST

www.seniornyt.com

Bestyrelse:	Navn:	Adresse:	E-mail:	Telefon:
Formand:	John Rostholm	Fasanvang 5, 3450 Allerød	john@rostholm.dk	48 17 08 65
Næstform.:	Kjeld Thorsen	Tibberup Møllevvej 11, 3060 Espergærde	kjeldthorsen@post.tele.dk	49 13 36 64
Sekretær:	Mikael Blak	Rosenhaven 504, 2980 Kokkedal	mikaelblak@mail.tele.dk	49 14 58 12
Kasserer:	Lars H. Jensen	Rungstedvej 22, 2970 Hørsholm	dlhl@post7.tele.dk	45 86 49 76
Bestyr.medl.:	Leif Mortensen	Nygårdsvej 55, 5 th., 2100 København Ø	leifwith@hotmail.com	21 96 09 17

SeniorNyt STATOIL

Statoil Pensionistforening ØST

Medlemsblad nr. 32 - Juli 2010

8 dejlige dage i Toscana

Tegl og kunst i Nivå
2 dage i Århus
Sejltur til Hven

Kære medlemmer

Vores forening har snart 40-års jubilæum!

Den 3. februar 1971 samledes ca. 50 pensionister i Store Mødesal på Sankt Annæ Plads til den stiftende generalforsamling i Esso Pensionistforening.

Det har så udviklet sig til den forening, vi kender i dag, og i 1992 ændrede man navnet til Statoil Pensionistforening Øst. Alt det kan man læse om i det historiske skrift, foreningen udgav i 2008.

Et 40-års jubilæum skal naturligvis fejres. Bestyrelsen har arbejdet med flere planer. Resultatet er blevet, at vi tager glæderne lidt på forskud, for selv om jubilæet først er den 3. februar 2011, afholder vi en kombineret jubilæums- og julemiddag i slutningen af 2010.

Det betyder, at den traditionelle julefrokost for pensionister i år bliver et aftenarrangement, hvor vi så samtidig fejrer foreningens jubilæum. Det sker

torsdag 2. december i Moltkes Palæ, Dr. Tværgade.

Alle Statoil pensionister i Øst bliver inviteret, da foreningen jo har overtaget det årlige julefrokostarrangement. Indbydelsen bliver sendt ud i slutningen af oktober, men sæt allerede nu kryds i kalenderen og glæd jer til en festlig aften med dejlig mad og vine, hyggeligt samvær, festlig musik og mulighed for en svingom.

John Rostholm

SeniorNyt

Medlemsblad for Statoil Pensionistforening ØST

Redaktion: Kjeld Thorsen Tlf. 49 13 36 64

Produktion: Dyrvig Design og Reklame Tlf. 70 26 36 10

Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk Tlf. 33 42 40 78

Oplag: 300 eksemplarer

Forsiden: Nogle af deltagerne foran Santa Maria Novella kirken i Firenze.

Indsat: Festlig frokost i det fri efter vinsmagningen fredag 11. juni.

Så er det sagt

Hele familien var ude og køre tur, da sønnen spørger sin far:

- Far, hvem fortalte dig for resten, hvordan du skulle køre bil, før du mødte mor?

Chefen til den ansatte: - Thomas, du er firmaets bedste mand! Og jeg ved ikke, hvordan vi skal kunne klare os uden dig. Men vi har besluttet at gøre forsøget fra den første.

Når folk spørger, hvordan min kone og jeg har båret os ad med at være lykkelig gift så længe, svarer jeg altid: - Vi har gjort det til en vane at gå ud og spise to gange om ugen. Et afslappet måltid med levende lys, romantisk musik og et par runder på dansegulvet. Det er det, der skal til. Hun går om tirsdagen og jeg om torsdagen.

- Far, er det rigtig, at heste står op og sover? - Ja, dem jeg spiller på gør i hvert fald sommetider.

Kvinden lå på fødestuen for første gang. Da fødslen var i gang, spurgte hun jordemoderen: - Er det værste nu overstået? - Nej, de næste 18 år bliver værre!

På første række i kirken sidder borgmesteren og kigger op på præsten, som er i gang med søndagsprædiken. Da præsten gennemgår "De 10 bud" og når til "Du må ikke stjæle", begynder borgmesteren at sidde uroligt og kigge sig omkring. Men da præsten når til: "Du må ikke bedrive hor" slapper borgmesteren af igen. Efter gudstjenesten spørger præsten borgmesteren, hvad der var i vejen. - Jo, da du talte om at stjæle, så opdagede jeg, at min tegnebog var væk. Men da du talte om ikke at bedrive hor, huskede jeg, hvor jeg havde lagt den.

Tegl og Kunst i Nivå

En haglbyge var ikke den mest festlige optakt til forårsturen til Nivå. Men dagen blev alligevel oplevelsesrig for de 50 fremmødte deltagere, og den endte såmænd i solskin.

Arrangøren havde forventet, at størstedelen af deltagerne til besøget på Nivaagaard Teglværks Ringovn og Nivaagaards Malerisamling ankom med toget til Nivå station, og havde derfor satte alle kræfter ind på at motivere deltagerne, der ankom i biler, til at vise solidaritet og tage togpassergerne med.

Det blev slet ikke nødvendigt, for der ankom kun tre ud af 50 deltagere med toget. Til gengæld var antallet af tilstrømmende biler ved at skabe kaos udenfor Nivå stationsbygning. Men alt endte trods alt godt, for Statoils pensionister er veldisciplinerede bilister.

Kortegen af biler ankom kort efter kl. 10 til P-pladsen foran Ringovnen, hvor vi blev modtaget af Inger Overby, som var vores kontaktperson. Det var bidende koldt, og vi blev bedt om at samles under en af tegl

værkets tørrelader, hvor vi blev budt velkommen af en tidligere teglværksarbejder og senere formand, Anton Benkjær.

Den Hageske Stiftelse

Mens vi sad bænket ved langborde fortalte Anton Benkjær om Nivaagaard Teglværks historie. Teglværket ejes af Den Hageske Stiftelse, som er grundlagt af godsejer Johannes Hage kort før hans død i 1923. Om sommeren var der dengang ansat

omkring 100 arbejdere på teglværket. I begyndelsen af det 19. århundrede blev der bygget som aldrig før, hvilket blev grundlaget for Nivaagaard Teglværks storhedstid.

Teglværksproduktionen stoppede i november 1981. I dag er der kun Hoffmanns gamle ringovn tilbage samt smedjen, forvalterboligen og et par tørrelader. Teglværket var engang det største i Karlebo, som i dag er

en del af Fredensborg kommune. Her produceredes 65-70.000 teglsten om dagen samt 30-35.000 tegldrænrør. Foruden ringovnen, der var kulfyret, var der en langovn, hvor man brugte fuelolie. Ringovnen er bygget i 1864-70 af dens opfinder, den tyske ingeniør Friedrich Hoffmann.

Anton Benkjær fortalte om de 29 år, han var ansat på teglværket. Det var en arbejdsuge på 48 timer fra 06:30 til 16:30 med to spisepauser. Teglværket var en god og eftertragtet arbejdsplads med gode, ordnede forhold for de ansatte. Der var også et godt sammenhold blandt arbejderne, og så tjente man også en del mere end på andre teglværker i området. Meget af arbejdet med teglsten var akkordarbejde. Det gjaldt især, når ringovnen skulle fyldes og tømmes for sten efter brændingen. Mange af arbejderne koner var også ansat på teglværket, nogle på deltid, men de fleste på heltid.

Rundvisning i ringovnen

Efter Anton Benkjærs foredrag i tørreladen fik vi en rundvisning i ringovnen. Vi blev delt i to hold, det ene hold gik op ad trappen til mølleloftet, og det andet hold gik ind i et brændekammer.

Her fik vi en grundig indføring i, hvor vigtig temperaturen var for brænding af teglsten. Temperaturen skulle være meget præcis, mellem 1.040 og 1.080 gr., ellers blev stenene ikke helt perfekte. For lav temperatur kunne stenene kun bruges som bagsten – dvs. til indvendige murværk – og for høj temperatur, så blev stenene enten deformere eller også smeltede leret.

Det har været et usædvanligt hårdt arbejde at fylde et brændekammer op med ca. 3.300 sten. De blev kørt på trillebør med 100 sten på hvert læs. Det var akkordarbejde til fast pris pr. 1.000 sten. Men inden brændingen skulle teglstenene, tagsten, drænrørene eller hvad det nu var, der skulle brændes, tørres. De måtte kun indeholde et

par procent vand, ellers blev der hulrum inde i stenene underbrændingen. Det har været hårdt, manuelt arbejde, for de samme teglsten m.m. har altså været i hænderne på arbejderne flere gange.

Brænding af tegl

Når de tørrede sten var stablet op inde i brændkammeret, blev der sat træstokke ned ovenfra. Herefter blev der tændt ild i brændkammeret, som derefter blev muret til. På mølleloftet hældte Brænderen kul ned langs træpindene gennem et fyrhul – en lem i loftet, så varmen blev forøget. Man brugte ikke termometre, det var Brænderens fornemmelse for, hvor høje varme-graderne var, der afgjorde, hvor ofte og hvor meget kul, der skulle tilføres brændkammeret.

Varmen i brændkamrene skulle holdes i gang døgnet rundt, derfor var der 3-holdsskift. Døgnet rundt, året rundt var der mindst én mand på arbejde for at holde ilden ved lige. Om vinteren må varmen på mølleloftet have været meget behagelig, men på varme sommerdage, må der have været ulideligt. Om vinteren kom landevejens færende svende ofte på

besøg om natten og lå og sov øverst oppe rundt om skorstenen. Fyrhullerne til nedkastning af kul benyttede skærslipperne til at varme deres mad over.

Rundvisningen fortsatte rundt oppe på mølleloftet, hvor Anton Benkjær fortalte og fortalte, mens vi stod og frøs mere og mere. Der var godt nok læ, men temperaturen lå kun på et par graderes varme, hvis man da kan kalde de temperaturer for varme. Deres referent opgav at notere længere, fingrene var for kolde og for stive til at holde på en kuglepen, så derfor vakte det glæde, da Anton meddelte, at nu var der vist ikke mere at fortælle. Vi hastede ned ad trappen og ud til bilerne for at få varmen.

Frokost med udsigt til Øresund

Igen var der kaos, da bilerne skulle forlade Ringovnen's P-plads, men alle faldt pænt ind i kolonnen, da vi satte kursen mod Nivå Strandpark og Restaurant Trekosten. Vi ankom alt for tidligt, men nu gjaldt det vores overlevelse, så alle var ligeglade, selvom restaurør Arne Bilstedts kone knurrede ad os. Vi skulle bare indenfor og sidde ned og forsøge at få varmen igen.

Mens dagens turarrangør, næstformand Kjeld Thorsen, bød velkommen, gik kasserer Lars H. Jensen rundt blandt bordene og opkrævede den beskedne deltagerbetaling. Formand John Rostholm mente, at på grund af det drilske aprilsvær, så trængte deltagerne til en snaps til frokosten. Se dén beslutning faldt i rigtig god jord og blev mødt med begejstret bifald.

Hurtigt herefter kom serveringspersonalet rundt og optog bestillinger på drikkevarer, og inden vi rigtig havde fået snakket færdig med sidemanden eller - damen, blev to slags sild sat på boret. Appetitten fejlede bestemt ikke noget, og ved snapsens hjælp lykkedes det os ret kort efter alle sammen at få varmen igen. Det kunne man ganske

enkelte høre på lydstyrken rundt om ved bordene.

Efter store pokaler med fadøl var båret rundt og silden var sat til livs, fik vi serveret en tallerken med lidt småt, men lækkert. Her var varmrøget laks, andebryst, svinemørbrad, lidt agurkesalat og et stykke velsmagende blå kornblomst ost. Der var dejligt hjemmebagt brød til, og frokosten afsluttedes med en kop kaffe.

Arne Haugen Sørensen på Nivaagaard

Efter frokost skulle vi igen ud at køre, denne gang på ligeså kort en tur, som før frokost. Eftermiddagens arrangement bestod af en rundvisning på Nivaagaards Malerisamling med foredrag om den eksisterende samling og om særudstillingen med billeder af maleren Arne Haugen Sørensen.

Vi blev stillet op til gruppebillede, inden vi gik indenfor. Der blev vi mødt af to rundvisere, hvor den ene bød velkommen og fortalte om Nivaagaards samling af malerkunst. Samlingen er stiftet af godsejer Johannes Hage, som også ejede Nivaagaard Teglværk. Det var teglværksdriften, der skabte grundlaget for

Johannes Hages kunstsamling, som i 1908 blev overdraget en selvejende institution.

Samlingen rummer fortrinsvis kunstværker fra den italienske og nordeuropæiske renaissance. Men derudover er der en lang række fremragende værker af hollandsk barok med bl.a. malerier af Rembrandt samt en mængde flotte billeder fra den danske guldalder.

Men det var særudstillingen med maleren Arne Haugen Sørensen, der tiltrak sig den største opmærksomhed. Han er født i 1932, og bortset fra kortvarige grafikstudier i Paris er Haugen Sørensen autodidakt. Han debuterede på Kunsternes Efterårsudstilling i 1953 og udstillede som medlem af Decembristerne. Fra 1957 til 1967 boede han i Paris med et ophold i 1962-63 på Mallorca.

Religiøse motiver

Haugen Sørensen arbejder med et ekspressionistisk, fabulerende, figurativt formsprog med stærke farver, hvori groteske menneske- og dyrelignende væsener konfronteres i ofte angstfyldte situationer. Grundtemaet er kampen for tilværelsen og den evige spænding mellem modsætning-

erne i den menneskelige natur, en ironisk skildring af menneskets dyriske drifter og tilværelsens absurditet. Mange af disse dramatiske billeder handler om rovdjret, der forfølger eller overfalder det kvindelige offer, en psykisk dobbelthed af angst og aggression.

I 1967 til 1981 boede Haugen Sørensen i Danmark, men flyttede derpå til Spanien, hvorefter malerierne har kredset om mytiske og religiøse temaer. Samtidig er hans tidligere langstrakte arbejdsproces, med akrylfarver i en laserende teknik med talrige overmalinger, blevet forenklet.

Han har modtaget Eckersbergs Medalje i 1975 og Thorvaldsens Medalje i 1984. Han er i dag 78 år, men er forsat meget produktiv.

Rundvisningen sluttede lidt efter kl. 15. Enkelte tog sig tid til en kop kaffe i museets café, mens andre gik tur i den store, smukke park. Solen havde igen fået magt, og det blev afslutningen på en spændende og oplevelsesrig dag i Nivå.

thor

Tillykke

Steffen Juul Andersen
65 år den 2. august

Bent Gammelgaard
80 år den 16. august

John Jensen
70 år den 17. august

Svend A. Østergaard
85 år den 19. august

Leif Ole Gerner Nielsen
70 år den 27. august

John Rostholm
70 år den 28. august

Vagn Hanson
70 år den 20. september

Birgitte Langkjær
65 år den 25. september

Bent Johannesen
70 år den 10. oktober

Ivan Hjorth Stræde
65 år den 16. oktober

Synnøve Lycik
60 år den 17. oktober

Poul Johansen
65 år den 18. oktober

Andrea Toftager
65 år den 25. oktober

2-dags tur til Århus 29.-30. sept.

Onsdag den 29. september

Bussen afgår kl. 08:00 fra Ingerslevsgade ved DGI-byen, og der kan blive opsamling ved Karlslunde for dem der ønsker dette, blot man meddeler det ved tilmeldingen.

Når vi når til Fyn, stopper vi op i Nyborg. Her skal vi besøge det gamle Nyborg Slot kendt fra Danmarkshistorien som stedet, hvor der i mere end 200 år fra ca. år 1400 blev afholdt Danehof. Det vil sige at Nyborg faktisk var Danmarks hovedstad i denne periode. Vi får en guidet rundvisning og får fortalt om slottets historie.

Turen går videre over Fyn, hvor det er tid til frokost. Vi kører til Fruens Bøge ved Odense,

hvor vi i Restaurant Carlslund skal nyde stedets specialitet: Æggekage med flæsk ad libitum. Når vi er blevet mætte forsætter bussen til Århus.

I Århus indkvarteres vi på Hotel Cabinn. Et nyt hotel med alle faciliteter midt i byens centrum. Straks efter indkvarteringen drager vi til Aros, Aarhus' Kunstmuseum, hvor der bliver en guidet rundvisning og derefter mulighed for på egen hånd at gå rundt og se dette spændende museum.

Efter museumsbesøget mødes vi på en restaurant i byens centrum, hvor vi skal have noget godt

at spise og en hyggelig aften i hinandens selskab. Herefter er det op til hver enkelt, hvordan man vil slutte aftenen i Århus.

Torsdag den 30. september

Torsdag indledes med en dejlig morgenmadsbuffet på hotellet inden vi pakker bussen, som derefter tager os en tur rundt i Århus, hvor vi får set og fortalt om byens seværdigheder. Denne lille morgentur slutter ved Den Gamle By. Den skal vi selvfølgelig besøge.

Turen indledes med rundvisning, hvor vi hører om Den Gamle By og især om den senest genopførte bygning, Møntmestergården, der oprindeligt stammer fra København. Denne gård er virkelig imponerende ligesom resten af museet, som man får lejlighed til at bese på egen hånd.

Ved frokosttid bringer bussen os tilbage til Århus centrum, hvor man 1½ times tid på egen hånd kan se på byen og få lidt at spise. Herefter går det hjemad mod København med en kaffe/kagepause på Fyn og med hjemkomst ca. kl. 19.

Turens pris:

Dobbeltværelse: kr. 1.250,- pr. deltager.
Enkeltværelse: kr. 1.380,- pr. deltager.

Tilmelding:

Tilmelding med eventuel ledsager skal ske til: John Rostholm, tlf. 48 17 08 65 eller på E-mail: john@rostholm.dk eller på foreningens website: www.seniornyt.com

Betaling til foreningens konto:
1551-7031106 senest den 10. september.
Tilmelding er herefter bindende.

Sidste frist for tilmelding er 26. august 2010.

8 dejlige dage i Toscana

Grundlovsdag den 5. juni 2010 tog 51 forventningsfulde pensionister med et chartret Cimber-Sterlingfly ned til et af Italiens smukkeste områder, Toscana.

**Lørdag den 5. juni
v/Kjeld Thorsen**

Vækkeuret nåede ikke engang at slå alarm, jeg var allerede lys vågen spændt på, hvad dagen ville bringe af oplevelser. Strålende sol var den bedste start på en lang dag, som tog sin begyndelse i Nordsjælland og ville ende et sted i den nordvestlige del af den italienske provins, Toscana.

Toget ankom planmæssigt til Kastrup Lufthavn, men havnede i Terminal 3, hvorfra der var en kort spadseretur over til Terminal 2, hvor vi skulle mødes kl. 07:30.

Panikken bredte sig

Efter at have hilst på de øvrige rejsedeltagere, blev det tid til check-in. Ved skranken bredte panikken sig. Det begyndte med boardingkortet, hvorpå der stod Milan (Milano) som destination. Panikken steg yderligere, da vi på skærmen over check-in skranken så, at der stod Parma-Billund med afgang kl. 08:30 og ikke, som vi hele tiden havde fået at vide, kl. 09:30. Nu blev der desværre ikke tid indkøb i det store shoppingcenter, da afgangstidspunktet var rykket en time frem.

Vi mødte vores guide

Inden vi blev bedt om at boarde vores fly, fik vi hilst på turens guide, Jette Thomsen. Vi gik ombord i flyet – et turbopropfly af typen ATR 72 med plads til 66 pass. Vi lettede uden problemer. Efterhånden som man havde vænnet sig til den øredøvende larm fra flyets to motorer, begyndte snakken langsomt at brede sig, selvom det var svært at overdøve motorlarmen. Ved 10-tiden fik vi serveret kaffe og drikkevarer, senere en sandwich med ost og skinke. Jeg kiggede på udløbsdagen og kan meddele: De nåede det lige!

Vi mødtes i Kastrup Lufthavn.

Vi går ombord i flyet.

Deltagerne i flyets kabine.

Da vi kom tilbage, var der lavet kaffe.

Sneklædte Alpetoppe

Jeg havde vinduesplads langt fremme i flyet og havde frit udsyn over landskaberne, vi fløj henover. Efter to timers flyvning kunne jeg se de sneklædede Alper. Det er et fantastisk syn at flyve over Alperne, når man som jeg hvert år kun er vant til at opleve dem fra motorcyklen, når jeg kører på ture i de schweiziske, de østrigske eller de italienske Alper. Det tog næsten et kvarter at passere Alperne, og jeg havde givet meget for at have fået udpeget Mont Blanc, Grossglockner, Sankt Gotthard, Store Sankt Bernhard, Monte Rosa osv. Men desværre fik vi ingen informationer overhovedet fra cockpittet. Først efter 2½ times flyvning cirkuleredes et stykke papir med ruten indtegnat.

Vi landede som planlagt i Parma Lufthavn og et øjeblik efter kom vores kufferter rullende ind på bagagebåndet. Bussen fra Riis Rejser var ankommet takket være vores kvikke guides hurtige indgriben, efter at afgang fra Kastrup var blevet fremskyndet med en time. Chaufføren, som hed Torben Christensen, fik travlt med at stable vores kufferter ind i bussens bagagerum én for én. Det var hårdt arbejde i 28 graders varme

Lang kø for at købe mad

Der var i øvrigt rigtig god plads i bussen, brede sæder og rigelig med benplads. Det tegnede til at blive en rigtig god tur. Vi havde et stop undervejs efter en times kørsel. Vores hotel, Ambrosiano i Montecatini, lå ca. 250 km fra Parma, og frokosten i flyet blev en ret tør oplevelse, så vi trængte til et eller andet at spise og drikke. På et motorvejsanlæg gjorde vi holdt, og ganske kort efter stod de fleste deltagere i en lang kø foran disken i cafeteriet for at købe sandwicher, pizzaer, boller m/ost og skinke og pandekager med fyld af spinat. Da vi vendte tilbage til bussen, var der lavet kaffe og varmt vand til the og chokolade. Der blev også lavet Lumumba'er og Irish Coffee, alt sammen til rimelige priser. Vi var alle blevet udstyret med en seddel, hvorpå man skulle krydse af, når man fik øl, vand, kaffe og lign. Den sidste dag afregnede man så i danske penge.

Ankomst til Hotel Ambrosiano

Efter ca. ½ times stop fortsatte bussen mod vores hotel i Montecatini. Jeg havde fornøjelsen af at sidde bag Jørgen Bresson. Derfra kunne jeg betragte, hvordan Jørgen skaber disse mindeværdige

Vi måtte slæbe kufferterne hen til hotellet.

billedshows, som vi belønnes med efter hver generalforsamling. Hvor vi andre stirrer ud af bussens vinduer og siger: næh, åh eller naaii, er Jørgen hele tiden i fuld gang med at tage billeder. Pludselig er der et motiv på en bjergskråning eller et svævefly, der er ved at blive trukket op af et motordrevet fly – alle sammen episoder, som Jørgen fanger med sin linse.

Ved 16:30-tiden ankom vi til Montecatini. Bussen måtte nødvendigvis parkere et stykke fra hotellet, så 51 svedende og trætte pensionister måtte slæbe deres tunge kufferter det sidste stykke vej hen til hotellet. De fleste af dem var dog Gudskelov på hjul – altså kufferterne. Hotel Ambrosiano viste sig at være et ældre, tredje generations ejet familiehôtel.

Aftenens menu

Der var velkomstdrinks kl. 19:15 og middag umiddelbart efter. Menuen bestod af gulerodssuppe, lidt pasta, en escalope viel (kalvesnitzel) med pommes frites og til sidst et stykke tørkage med citronsmag. Der var drikkevarer efter eget valg – og for egen betaling. Efter middagen deltog jeg i en ekskursion til et torv i nærheden, hvor Jørgen Bresson ihærdigt forsøgte at tage billeder af ”sceneriet i Den blå Time”, som Jørgen så poetisk udtrykte det. Jeg smugkiggede over hans skulder, og jeg må sige, han havde fanget nogle helt utrolige motiver, alle sammen med en fantastisk, blåfarvet himmel som baggrund.

Det blev ikke til en espresso eller en enkelt drink på en bar, dertil var selskabet alt for tæt. Det lykkedes os dog at finde en butik, hvor vi kunne købe kolde vand. Udstyret med en sådan indtog jeg mit værelse ved 23-tiden og gik til ro.

Kjeld Thorsen

Søndag den 6. juni
v/Hanne og Jørgen Bahl

Et mondænt feriested

At Montecatini Terme tydeligvis er et mondænt feriested, kan vi se bl.a. af de mange eksklusive og dyre modeforretninger, de elegant klædte italienerne, både de fastboende og turisterne, og en stadig strøm af 'promenerende' biler, mange af dem i (dansk) prisklasse på 2-3 millioner eller mere.

Hotel Ambrosiano har adressen Corso Matteotti 65, og vi boede lige om hjørnet til Via Cavallotti på 1. sal med egen balkon. Det betød så også, at vi lørdag aften og lørdag nat fik al feststøjen fra gaden med gennemkørende trafik direkte ind. Og især de små, meget støjende knallerter, som italienerne benytter i udstrakt grad, kan nok holde én vågen. Og så var vores dobbeltseng af en type, som minder om en vandseng, hvilket betyder, at når en af os vipper med et øjenbryn, så gynger hele sengen.

250 hoteller!!!

Montecatini Terme er en by med 22.000 indbyggere, men i sæsonen indtager turisterne byen. Og det ses blandt andet af, at byen har 250 hoteller!

Morgenmaden søndag morgen var ikke noget at skrive hjem om. Kaffen var næsten udrikkelig, så vi gik hurtigt over til the. Franskrødet og en slags rundstykker var ikke spændende, og pålægget var pølse og skinke samt lidt ost, skåret i papirtynde skiver. Og de to slags juice var så tynde, at vi måtte smage godt efter, for at skelne dem fra vand. Det var bestemt ikke et morgenbord, som vi kender fra egne hoteller. Og gad vide, hvad de stiller op med et selskab af nordmænd, som jo er vant til det helt store morgenbord. Søndagen startede med en skyfri himmel og bagende sol, der hurtigt bragte temperaturen op på de 30 – 35 gr.

Til Montecatini Alto med tovbane

På denne vores første dag skulle vi – med start kl. 10 fra hotellet og efter en 20 minutters vandretur, ledet af vores guide, Jette, - en tur med en lille tovbane, der fører fra Montecatini Terme op til den oprindelige, gamle by, Montecatini Alto, som ligger 242 m over Montecatini Terme, og som oprindeligt blev bygget som et fæstningsværk. Man kan nå derop enten ved 6 km's kørsel i egen bil, eller

Rejseskribenterne Hanne og Jørgen Bahl.

Finicolare – kabelbanens stationsbygning.

Kabelvogn på vej op til Montecatini Alto.

– som vi gjorde – med tovbane 'Funicolare', og som ikke er en svævebane, men en ganske speciel skinnebane med to vogne. Når den ene kører op, kører den anden ned. Der er kun ét spor, så midtvejs er der et vigespor, så alt foregår stille og roligt og sikkert. Turen tog 8 minutter. Højdeforskellen er 242 m og banen blev anlagt i 1898.

På toppen af Montecatini Alto ligger en kirke, hvor vi blev 'fanget' i en gudstjeneste i anledning af søndagen. Gennem kirken skred en procession med præsten i spidsen, efterfulgt af kordrenge og

– piger, der bar tændte lys. Alteret var pyntet smukt med ægte blomster, store flotte roser. Når vi skriver 'ægte blomster' skyldes det, at Hanne belærte mig om, at italienerne oftest dekorerer med kunstige blomster. Men her var der altså tale om den ægte vare. Efter gudstjenesten, som vi forlod i utide, gjorde det godt med en kold fadøl.

Ved 12:30-tiden tog vi tilbage med tovbane igen, og var tilbage på hotellet ved 13-tiden. Vi tog os en velfortjent 'morfar' på en times tid. Derefter blev vi sluppet fri og måtte sørge for os selv resten af eftermiddagen.

Kl. 15 gik vi ud for at få lidt at spise og fandt en hyggelig Pizza-restaurant i nærheden. Hanne fik en Pizza Marco til 6 Euro, og Jørgen fik en Pizza Napoli til 5 Euro. Et par flasker Aqua Minerale gjorde godt. Og til slut to Cappuccino. Og når der er to, hedder det Cappuccino. Så lærte vi også lidt italiensk flertalsform. Efter en lille promenadetur og et par kolde øller i hotellets kurvestole på terrassen gik vi til lidt afkøling under bruseren og omklædning til aftenens middag på hotellet kl. 19:30.

Mandag den 7. juni
v/ Jytte og Erik Juul

Efter morgenmaden mødtes vi i højt humør for at tage med bussen op til Leonardo da Vinci-museet, der ligger i det gamle middelalderslot "Castello Guidi" for at se alle de fantastiske ting, som han havde lavet. Leonardo da Vinci er født i Italien i 1452 og døde i Frankrig i 1519. Leonardo da Vinci brugte 17 år af sit liv på at skabe støbeformen til sin senere så berømte rytterstatue – den største bronzehest i historien – og efterlod sig en lang række skitser til statuen.

Sang ombord i bussen

Vi kom ikke af sted til tiden, da et ægtepar fra Amager var kommet til at gå lidt for langt. Det var en fin bustur med mange hårnålesving – og nogle blev lidt køresyge undervejs. Jette havde sørget for sangbøger, og vi gjorde flittigt brug af de kendte tekster, bl.a. "Det er i dag et vejr". Undervejs passede vi en masse flotte planteskoler, der lå på begge sider af vejen.

Bagefter gik vi til bussen, hvor Jette og Torben

Hotellens serveringspersonale.

Aftenens menu

Menukortet var på engelsk: Aurora Cream Soup, Ravioli with butter and Sage (salvie), Roast Loin of Pork baked in Pastry, Stewed Vegetables, Salad Buffet og Grandmothers' Cake. Husets hvidvin til 10 Euro passede ganske udmærket hertil.

Vi gik endnu en promenadetur og så på alle forretningerne. Mange holdt åbent hele aftenen. Gaderne myldrede af folk, og vejret var fantastisk. Ved midnatstid tørnede vi ind efter en varm dag, fuld af oplevelser.

Hanne og Jørgen Bahl

Rejseskribenterne Jytte og Erik Juul.

Et af museerne i Vinci.

havde sørget for at stille borde op, så vi kunne få kaffe og en lille én til halsen. Turen gik videre til Leonardo da Vincis bopæl. På vejen derop var der vejarbejde, så vi måtte opgive vores forehavende. Bussen kunne ikke vende på den smalle vej, så chauffør Torben måtte bakke bussen ca. 300-400 meter i det meget kuperede terræn. Det var godt gået! Tak til Torben for en uforglemmelig ”bakketur” – der blev råbt fra alle sider, at han havde bestået køreprøven.

Vinsmagning og pølsebord

Turen gik nu videre til en vingård, hvor vi fik prøvsmagt de lokale vine. Vi fik ikke kun vådt, men også tørt i form af et stort pølsebord serveret som ”stående taffel”. Bagefter smagte vi dessertvin, mens vi sad i gården og soledede os. Kl. 15:30 kørte vi tilbage til hotellet og slappede af, inden vi skulle spise middag kl. 19:30.

Vi fik 4 retter bestående af: Pasta med tomat-sauce og rød peber, stegt kylling ”glaseret” i øl og dertil stegte kartofler, grønne bønner + salatbuffet. Til sidst valnøddecake (og den var bare lækker!). Vi drak øl/vin til middagen. Det havde været en dejlig dag, som sluttede med en tur i byen, hvor vi nød nogle drinks. I det hele taget var det en uforglemmelig tur. Vi vil også gerne sige tak til vores rejseleder, Jette, der havde arrangeret en forpidabel dag.

Jytte og Erik Juul

Vores guide til vinsmagningen.

Rejseskribenten på besøg i vinkælderen.

Vinsmagning er skam en alvorlig sag.

Pålæg ved frokosten under vinsmagningen.

Tirsdag den 8. juni v/Jane og Palle Hofflund

Endnu en dejlig solskinsdag med 23 grader at vågne op til. Efter indtagelse af morgenmaden og den sorte kaffe, mødtes vi kl 8:30 foran hotellet, alle kom til tiden. I dag skulle turen på 90 km gå til byen San Gimignano. I bussen sang vi den obligatoriske sang. Undervejs kørte vi forbi et kæmpe område med planteskoler, hvor de havde palmer, cypres og buksbom o.m.a.

Over bussens højttalere kom Leif med en hilsen fra Else og Jørgen Holm.

To gange rundt om brønden

Landskabet var meget kuperet og frodigt, hver lille plet var udnyttet til vinranker eller andet. San Gimignano er en af Italiens bedst bevarede middelalderbyer og meget romantisk. Rundt om byen er der en bymur på ca. 2 kms længde. Et markant kendetegn for byen er de 14 tårne fra 12-1300 tallet. Der var oprindeligt 180 tårne, og tårnene var dengang et statussymbol, der viste familiernes rigdom. Det siges, at man på torvet skal gå rundt om byens brønd to gange, hvis man vil se byen igen.

Vi besøgte domkirken, der blev indviet i 1148. Den var rig på velbevarede fresker (kalkmalerier), som viste jordens skabelse fra Adam og Eva, Noahs Ark, Abraham og Jesus liv fra dåb til korsfæstelse. Kirketjeneren var meget emsig. Ingen bare arme eller ben, så der blev udleveret store, blå papirstykker til at tage over sig.

Vi travede ned ad små, smalle maleriske gyder, hvor blomster og vasketøj hang udenfor vinduerne. Vi var inde i et lille galleri, hvor de solgte nogle skønne billeder. De var desværre lidt for store til at have med hjem i flyet. Vi spiste en dejlig, stor italiensk is og købte to sandwicher.

Fortryllende Siena

Vi mødtes igen ved bussen kl. 12:30, hvorfra turen fortsatte til Siena, men nu manglede vi to personer, så vi blev ½ time forsinket. I bussen blev der lidt stille. Der var vist flere, som tog sig en morfar.

Siena er en fortryllende by med talrige historiske bygninger fra middelalderen og renaissance-tiden, bl.a. en gotisk domkirke og et rådhus. Byen har ikke forandret sig meget siden pesten i 1348.

Rejseskribenterne Jane og Palle Hofflund.

Vi vandrede i Gimignanos stræder og gader.

Sienas gotiske domkirke.

Den smukke domkirke er meget iøjefaldende med sin marmorbeklædning i sorte og hvide mønstre.

Rådhuset er centrum i byen og pladsen foran rådhuset er en halvcirklet plads, som bruges til hestevæddeløb to gange om året. En dansker blev fascineret og inspireret af rådhuset. Det var arkitekten Martin Nyrop, som stod for opførelsen af Københavns Rådhus, og ligheden er tydelig.

Efter besøget i de to spændende middelalderbyer gik turen hjem til hotellet i Montecatini.

Jane og Palle Hofflund.

Onsdag den 9. juni
v/Hetty Jørgensen

I dag skal vi med toget fra Montecatini til Firenze. Vi er spredt over flere vogne og for første gang kommer vi ikke til at synge i kor. Vi passerer vinmarker, små byer med kirketårne og et smukt bjerglandskab i baggrunden, og over det hele en blå himmel og dejligt solskin.

Modtages i Firenze af Anne Mette

Efter 1 times togtørsel bliver vi modtaget på banegården i Firenze af Anne Mette, vores danske guide. Hun giver os en flot introduktion til byen på plænen foran banegårdsbygningen, og sammen med hende går vi mod Firences centrum. På vejen passerer vi bl.a. Santa Maria Novella, Piazza Republica, Piazza del Duomo og Piazza della Signorina.

Man kunne skrive mange sider om, hvad vi fik at vide, men jeg vil lade æren helt komme Anne Mette til gode. Hun havde en formidabel viden, som hun delte med os andre med entusiasme og tydelig stemmeføring.

Firenze er vel nok en af de bedst bevarede renæssancebyer, og syv millioner turister besøger byen hvert år. På vores tur møder vi mange, som følger i hælene på en guide, og mens vi lytter til vores egen, høres både tysk, fransk, hollandsk og japansk. Der er livlig trafik i de smalle gader, og man er nødt til at trække maven ind, eller gemme sig i en port, når et køretøj skal passere.

Statuerne på Piazza delle Signorina

Jeg vil koncentrere mig om Piazza della Signorina. Anne Mette beder gruppen om at sætte sig på bænkene under Loggia del Signorina (år 1382). Da jeg ikke selv fik en siddeplads, lagde jeg mærke til tre, lidt ældre mennesker, som sad der i forvejen og meget tydeligt ikke var glade for den danske "invasion". Nej, hvor havde de sure ansigter! Jeg tror nu alligevel, de ønskede at kunne forstå, hvad Anne Mette fortalte. På pladsen stod en statue af storhertug Cosimo 1, som med militær magt samlede hele Toscana under sit styre.

Bronzestatuen af Perseus, som holder Medusas afskærede og bloddrypende hoved frem i strakt arm, gjorde et stort indtryk. Benvenuto Cellini var skaberen, og hans ansigt kunne ses i Perseus' bag-

Rejseskribent Hetty Jørgensen.

Ombord i toget på vej til Firenze.

Vores guide, Anne Mette, informerer foran banegården.

hoved. Hele figuren var skabt som en firkant. Fantastisk ingeniøst.

Og så var der selvfølgelig Michelangelos David fra 1504, der er én af hans mest berømte værker efter Piéta. David har meget store hænder - symbol på magt - og i den ene holder han en stenslynge, hvormed han dræbte kæmper Goliat - symbol på frihed. Jeg kom uvilkårligt til at tænke på hans "bror" i København foran den Kgl. Afstøbningssamling. Denne kopi overtog Danmark fra den engelske dronning Victoria, som ville af med

denne nøgne mandsfigur, selvom hun fik lavet et stort figenblad til at dække over hans ældre dele. I Danmark fik man hurtigt fjernet dette blad, som nu ligger i vindueskarmen på det lille museum lige bagved ham.

Købte akvareller på Ponte Vecchio

Efter tre timers rundvisning fik vi en velfortjent frokost på Piazza della Signorina. At se Ponte Vecchio i virkeligheden var en drøm, som gik i opfyldelse. På vej til Tutti-paladset, som jeg egentlig ikke var særlig imponeret over, kom jeg forbi en dame, som sad og malede valmuer. Hun ville gerne sælge mig et billede, men jeg ville lige tænke over det. Da jeg var kommet over broen igen, besluttede jeg at vende om.

Jeg syntes rigtig godt om tre af billederne, men kunne ikke beslutte mig. Det endte med, at jeg købte dem alle tre. Hun ville ikke give rabat, men forærede mig i stedet et mindre billede. Akvarellerne bliver nu indrammet! Og derfor kom jeg også fire gange over broen!

Jeg gik tilbage til banegården med et dejligt minde om Firenze i mit hjerte.

Hetty Jørgensen

Vi lyttede til Anne Mette i Loggia del Signorina.

Aftenens dessert serveres på hotellet

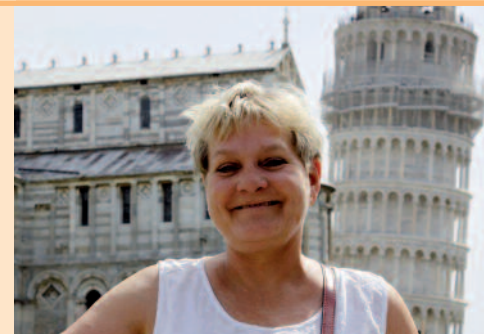
Torsdag den 10. juni
v/Wivi Rugtved

Det var dagen, hvor vi skulle besøge Pisa og Lucca, og den begyndte lige så varm som dagen før. Formanden havde virkelig sørget for godt vejr, endda rigeligt af det og det er jo hans fornemste job. Vi startede fra hotellet kl. 9:00 og gik til bussen i samlet flok, temperaturen viste allerede 24 gr. I bussen sang vi morgensang, det er åbenbart en fast tradition hos Riis Rejser, men meget hyggelig.

Tre hvide mastodonter på rad og række

I Pisa kunne vi ikke køre helt tæt på byen, så vi blev sat af på en stor p-plads og derefter gik turen videre med en shuttle-bus til seværdighederne. Her gjaldt det primært Domkirken, Dåbskapellet og Det skæve Tårn - tre hvide marmormastodonter, der står på rad og række på en forfriskende, grøn græsplæne i Pisa's nordlige udkant.

Domkirken bygget fra 1064-1121. Dåbskapellet stod færdigt i 1284 og er vist det største i Italien. Der er barnedåb én gang om året i døbekaret.

Rejseskribent Wivi Rugtved

Vi tog med shuttle-bussen

Det skæve Tårn er virkelig noget for sig. Vi fik at vide, at der er 294 trin til toppen, og jeg tror ikke, der var nogen, der havde lyst til at begive sig derop, men det blev flittigt fotograferet fra alle vinkler. I dag hælder det kun 4,5 m efter 10 års arbejde for at rette det lidt op, og det er et mirakel, at det formentlig 12.000 tons tunge marmorklokke-tårn har overlevet i 800 år. Allerede under opførelsen fra 1174-1350 begyndte tårnet at tippe.

Jeg fik desværre ikke set noget af selve Pisa, da jeg brugte tiden på frokost og afslapning efter seværdighederne.

Jørgen Bresson guidede os i Lucca

Vi skulle have været ved shuttle-bussen kl. 13:30, men blev forsinket pga. alt for mange passagerer, der skulle med. Vi måtte vente på den næste bus, men da vi så kom til p-pladsen havde vores chauffør, heldigvis startet airconditionen. Det var tiltrængt, for temperaturen var på 32 gr.

Herefter gik turen mod Lucca, hvor vi parkerede bussen uden for en fantastisk velbevaret bymur (1561-1645). Den er 12 meter høj, 4 km lang og på toppen 30 m bred og er et yndet sted for cykelture og promenader.

Vi gik gennem en hyggelig og meget varm by, og man fornemmede ikke, at Lucca har 82.000 indbyggere. Vores egen private paparazzi-fotograf, Jørgen Bresson, der havde besøgt byen sidste år, gik forrest og fortalte om byens seværdigheder. Han fortalte også om den fantastiske indkøbsgade, Via Fillungo, men der blev vist ingen indkøb, der, lidt pebrede priser.

Da vi nåede frem til Piazza Anfiteatro, et gammelt romersk amfiteater og havde hørt lidt om historien, satte alle sig på de omkringliggende cafeer og slappede af i skyggen med kaffe, øl og is.

På et torv sad et russisk par og spillede på harmonika og gitar og de var meget dygtige. Vi gav dem penge, og Hetty Jørgensen blev så glad, at hun begyndte at danse. Hun købte også deres CD. Vi var hjemme på hotellet kl. 17:30.

Candlelight Diner og dans

Bestyrelsen havde holdt et lille møde på torvet i Lucca og var blevet enige om, at de ikke ville komme hjem med overskud, så derfor var der en drink til alle før maden. Denne aften var der nemlig Candlelight Diner med dans bagefter til levende musik. Den indendørs swimmingpool var ble-

Domkirken, Dåbskapellet og Det Skæve Tårn i Pisa.

Piazza Anfiteatro i Lucca.

Frokost i skyggen.

vet overdækket med brædder og fungerede nu som et fint dansegulv.

Desværre havde de fleste mænd i vores selskab lim under skoene. Der var kun få par på dansegulvet, dog bemærkede jeg, at Niels Sabroe er en sand balløve. Han var på gulvet hele seks gange med forskellige damer. Jørgen Bresson var også en flittig danser, men han holdt sig til fru Sonja. Så vores guide Jette måtte agere herre, og det klarede hun også flot, hun har da vist været danselærer engang.

Wivi Rugtved

Fredag den 11. juni v/Hanne og John Rostholm

Ifølge programmet skulle fredag være fridag, som man kunne benytte til på egen hånd at se på byen og gøre indkøb m.v. Der var dog ikke stemning for at tilbringe en hel dag i Montecatini Terme. Derfor var der i de foregående dage blevet forsøgt flere muligheder for at arrangere et eller andet fælles arrangement. Desværre umuliggjorde hviletidsregler, at vi benyttede vores bus og buschauffør. Heldigvis var det lykkedes, på trods af kongres i byen, at skaffe en italiensk bus.

Vinsmagning i Montecarlo

Fredag morgen kunne alle sove lidt længere end de andre dage og slappe af, inden vi kl. 10:30 steg om bord i den hyrede bus, som i løbet af ½ times tid bragte os til Montecarlo, hvor vi skulle til vinsmagning på vingården Fattoria Il Poggio. Vingården var familieejet, samme familie siden 1828.

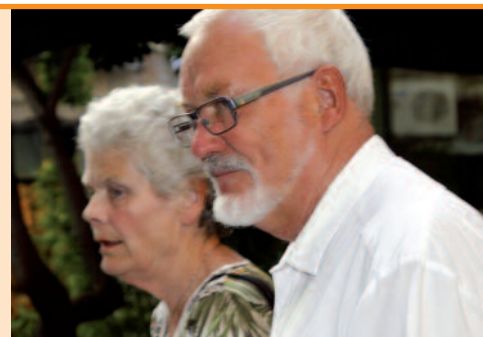
Her blev vi modtaget af en livlig italiensk dame, Antonella, der efterfølgende på engelsk gav os en ganske munter rundvisning. Efter at have beundret nogle vældige magnolier med kæmpeblomster, blev vi af vores rundviser ført forbi lavendler, pinjer, figner og en masse grøntsager, hvor vi fik en kort forklaring om disse spændende væksters brug i det toscanske køkken.

Vingårdens to vigtigste produkter var dog oliven og vin. Vi fik fortalt om oliventræet, der kan blive over 1000 år gammel, og om grønne og sorte oliven. Vi så den gamle olivenpresse. Når der presses, er kun 12 % olie, resten er vand. Der blev forklaret om Extra Virgin Olive Oil, det vi kalder jomfruolie, som kun må indeholde op til 1 % syre.

Rundvisningen sluttede ved vinmarken. Man producerede tørre vine på basis af 12 forskellige druesorter, idet de enkelte vine er baseret på 2 - 4 af disse. Efter denne korte og meget varme rundvisning vendte vi tilbage til gården, hvor der var dækket op udendørs under skyggefulde overdækninger. Nu kom det, vi havde set frem til: Der skulle smages på vin.

Skyggefuld frokost

På bordene var, ud over masser af koldt vand, opstillet seks forskellige vine, tre røde og tre hvide. Efter en kort introduktion til disse vine af vores rundviser kom der masser af brød, oliven, olivenolie, tørrede tomater, afskåret skinke og pølse

Rejseskribenterne Hanne og John Rostholm.

Antonella, guide på Montecarlo.

Rundvisning i vinmarken.

Vinsmagning og frokost i det fri.

samt ost på bordet. Derefter blev der spist og smagt vin – og der var rigeligt, så stemningen steg hurtigt.

Undervejs fortalte Antonella kort om forskellen på Extra Virgin Olive Oil og den fabriksfremstillede olivenolie. Det er svært at kende forskel ude i forretningerne. Vi fik også oplyst, at olivenolie er fyldt med vitaminer og holder én ung. Antonella påstod, at hun var 92 år, selv om hun lignede en på 33. Men på dette tidspunkt kunne man tro på hvad som helst, og det fik mange af de deltagende damer til senere at gøre store indkøb af olivenolie i gårdbutikken.

Spisningen og vinsmagningen blev afsluttet med servering af Vin Santo med tilhørende Cantucci mandelsmåkager, der nydes efter at være dypet i den søde vin. Efter et besøg i vingårdens butiksauslag, hvor der blev købt olivenolie vin, tørrede tomater og mandelsmåkager, gik turen tilbage til hotellet, hvor mange nu trængte til et lille hvil, men også fik tid til at gøre de sidste indkøb i byen.

Sidste aftendrink

Før middagen mødtes vi i gårdhaven til den tradi-

Værtsparet på Hotel Ambrosiano.

tionelle ”Sidste aftendrink”, naturligvis en hvidvin fra Montecarlo. Under middagen holdt Jens Munk Andersen en kort tale og takkede og roste chauffør og rejseleder samt Leif for deres indsats, som havde gjort turen til en succes. De blev naturligvis belønnet med klapsalver.

Efter middagen kunne vi for sidste gang nyde en aften med fantastisk vejr og høj temperatur, inden vi gik til ro efter en meget vellykket ”friday”.

Hanne og John Rostholm

Lørdag den 12. juni v/Kjeld Thorsen

Dagen startede ligesom de øvrige dage med morgenmad i restauranten. Ingen ændring i morgenmadsmenuen. I dag var der dog pølsepålæg på fadene. Bussen til lufthavnen i Parma afgik ved 9-tiden, men allerede kl. 08:30 var de fleste samlet i receptionen med deres kufferter klar til at gå den korte tur fra hotellet hen til bussen.

Varm luft i bussen

Til forskel fra de øvrige dage, var det overskyet og luftfugtigheden var høj med en behagelig temperatur på 22 gr. Turen til lufthavnen afslørede, hvor tørt området egentlig var. Vi passerede flere flodlejer, som næsten var helt udtørret. Vi så kun en stribe vand løbe gennem lejet, som ellers på denne årstid skulle bugne af vandmasser. For at føje spot til skade begyndte bussens aircon-anlæg at spy varm luft ud af koldluftdyserne. Det var ret ubehageligt især når solen var brudt gennem skylaget.

Vi gjorde et kort stop på et motorvejsanlæg, hvor nogle af os fik købt sandwicher. Andre måtte nøjes med croissanter, for 50 buspassagerer havde

Rejsekskribent Kjeld Thorsen.

Farvel til hotellet i Montecatini.

hurtigt tømt cafeteriaet for alt spiseligt. Imens fik chauffør Torben kontakt med bussens serviceværksted og fik klaret problemerne med anlægget. Da vi fortsatte, virkede koldluftdyserne igen.

Stor tak fra arrangørerne

Kørt for lufthavnen greb Leif Mortensen mikrofonen og takkede Jette og Torben for en vellykket tur. Leif omtalte kort Jens Munk Andersens flotte tale under middagen aftenen i forvejen og sendte en venlig tanke til foreningens kasserer, Lars H. Jensen, for at have overladt foreningens kassebeholdning i hans varetægt.

Bagefter fil vi en hilsen fra både chauffør og guide med tak for samværet i ugen, der var gået. Især Jette Thomsens tale var rørende. Også hun havde hæftet sig ved koncernchefens tale under middagen, hvor JMA havde påpeget deltagernes vilje til at få det bedste ud af enhver situation og hjælpsomheden overfor hinanden. Også formanden, John Rostholm, følte sig kaldet til at sige et par ord til rejsedeltagerne samtidig med, at han mindede om foreningens kommende arrangementer i august og september.

Vinsmagningen var et scoop

Vel ankommet til lufthavnen i Parma fordrev vi ventetiden på forskellig vis. Nogle spiste sandwicher, mens andre gik på indkøb i lufthavnens kiosk, hvis sortiment dårligt kunne sammenlignes med en dansk tankstations. Der udveksledes synspunkter om de seneste dages oplevelser, og især turen om fredagen til vingården fik mange rosende kommentarer. Det var også et scoop at lave en tur med vinsmagning og frokost i det fri i stedet for en overliggerdag på hotellet inde i byen.

Flyet fra Cimber-Sterling ankom kl. 14:00 og en halv time senere var vi klar til at gå ombord. Klokken 14:50 lettede vi med kurs mod Kastrup. Et kvarter efter take-off fik vi serveret en blå æske med enten en røget laks-pasta-ret eller en skinke-pasta-ret. Der lå en cherrytomat som eneste underholdning.

Ingen cognac til kaffen

Efter spisningen gik steward og stewardesse gennem kabinen med drinksvognen. Vi kunne få kaffe, vand og the – intet andet. Ikke engang, hvis vi selv ville betale for det. Jeg kunne godt have tænkt mig at nyde en cognac til kaffen som en behagelig afslutning på ferien. Men sådan skulle det ikke være.

Aircon-anlægget efterses og justeres.

Der er kaffe ved bussen.

Vi venter på fly i lufthavnen i Parma.

Vi landede i Kastrup Lufthavn kl. 17:45. Den sidste times flyvning var rolig, men under turen havde der været en del turbulens, så enkelte deltagere havde spildt kaffe ned af sig. Nu kunne vi koncentrere os om at læse de seneste nyheder i aviserne, der cirkulerede fra sæde til sæde. Med Amagers flade landskab i syne følte man sig glad og lettet over at være hjemme i gamle Dannevang igen.

Hjertelig tak til alle rejsekskribenterne for deres bidrag til beretningen om 8 dejlige dage i Toscana.

Kjeld Thorsen